

idet grundlovens § 46 foreskriver, at ingen udgift må afholdes uden hjemmel i finanslov, tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov.

Med henblik herpå vedtages hvert år en *tillægsbevillingslov*, der supplerer finanslovens bevillinger og iøvrigt indeholder en ajourføring af dens indtægts- og udgiftskonti. For at tillægsbevillingsloven skal kunne blive så fuldstændig som muligt, fremsættes forslaget til den først henimod slutningen af finansåret; og når vedtagelsen finder sted, er man allerede et stykke inde i næste finansår. Tillægsbevillingsloven bliver derved stort set kun en godkendelseslov, over hvis udgiftsbeløb der er disponeret længe før lovens gennemførelse.

For afholdelsen af ikke ved særlig lov hjemlede udgifter, som skal på tillægsbevillingsloven, sikrer ministrene sig i vidt omfang parlamentarisk dækning gennem indhentning af *finansudvalgets* samtykke til, at pengene stilles til disposition på forventet efterbevilling. Det må herved tages i betragtning, at vigtigere bevillingsspørgsmål ofte forelægges i de udvalgsberettigede partiers gruppemøder, før finansudvalget træffer sin afgørelse, og at folketingets medlemmer og pressen i de sidste år har haft adgang til at se finansudvalgets aktstykker vedrørende sager, som ikke er af fortrolig karakter.

Mindre betydende udgiftsbeløb, som er uden principiel eller politisk interesse, kan ifølge praksis, i nogle tilfælde efter nærmere fastsatte regler, afholdes *administrativt* på forventet efterbevilling, uden at det er nødvendigt forud at indhente finansudvalgets tilslutning.

Da en del af de udgifter, som afholdes med finansudvalgshjemmel, drejer sig om store beløb eller er principielt betydningsfulde, har man i udvalget overvejet, om det under en eller anden form ville være muligt at få sådanne sager — eller dog de fleste af dem — frem til *behandling i folketingssalen*, inden pengene stilles til disposition, uden at det skulle være nødvendigt at optage hver enkelt af bevillingerne på en særlig lov. Man ville herved opnå, at bevillingsspørgsmål af den nævnte art blev sat til åben forhandling, mens de endnu var aktuelle og uafgjorte, i stedet for at den faktiske afgørelse nu træffes af finansudvalget alene. Samtlige partier ville derved få mulighed for at deltage i behandlingen, ligesom interesserede udenfor folketinget fik lettere ved at få deres synspunkter fremsat og taget i betragtning, før afgørelsen blev truffet.

Det har været bragt i forslag, at man i folketingsårets løb skulle gennemføre *en række mindre tillægsbevillingslove* med få, men vigtige bevillinger, indtil der sluttedes af med gennemførelsen af en sidste, mere omfattende tillægsbevillingslov.

Et andet forslag går ud på at undergive tillægsbevillingslovforslaget *en stykkevis 2. behandling med afbrydelse og genoptagelse af behandlingen gennem en længere periode*. I denne periode skulle finansudvalget, hver gang vigtigere bevillingsspørgsmål kom til at foreligge, kunne afgive en betænkning med ændringsforslag, som tinget derefter